

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2005

N:o 1234—1241

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1234	Laki tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	5349
1235	Valtioneuvoston asetus valtioneuvoston ohjesäännön muuttamisesta	5354
1236	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 48 §:n muuttamisesta	5355
1237	Valtioneuvoston asetus sosiaali- ja terveydenhuollon vuoden 2006 voimavaroista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	5356
1238	Valtioneuvoston asetus sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuden laskennassa käytettävistä syrjäisyyskertoimista	5357
1239	Valtioneuvoston asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta	5358
1240	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kustannuksiin valtion varoista suoritettavasta määrärahasta	5359
1241	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus lääkkeiden hintalautakunnan maksullisista suoritteista	5362

N:o 1234

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 41 e §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1204/1996,
muutetaan 10, 12 ja 29 a §, 35 §:n 2 momentti, 38 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 53 h § ja 60 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 10 § viimeksi mainitussa laissa ja laissa 483/2001, 12 § osaksi mainitussa laissa 1204/1996 sekä laeissa 723/2002 ja 1365/2004, 29 a § mainitussa laissa 483/2001, 35 §:n 2 momentti ja 53 h § mainitussa laissa 1204/1996, 38 §:n 1, 2 ja 4 momentti laissa 1373/2003 ja 60 §:n 1 momentti mainitussa laissa 1365/2004, sekä
lisätään lakiin uusi 35 b ja 41 f § seuraavasti:

10 §

Työnantaja on vapaa vakuuttamisvelvollisuudesta, kunnes hänen kalenterivuoden aikana teettämiensä työpäivien lukumäärä on enemmän kuin 12.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto vastaa 1 momentissa tarkoitetun työnantajan työntekijälle sattuneen työtapaturman korvaamisesta tämän lain mukaisesti. Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus periä suorittamansa

korvaus työnantajalta, enintään kuitenkin 83,75 euroa tapaturmaa kohden.

12 §

Vakuuttamisvelvollisen työnantajan on itse 167,50 euron määrään asti suoritettava korvausta kustakin työtapaturmasta, jollei vakuutusta ole vapaaehtoisesti ulotettu käsittämään myös tätä korvausvelvollisuutta. Vakuutuskirjaan on aina merkittävä, onko työnantajalla

HE 204/2005
StVM 37/2005
EV 211/2005

202—2005

895002

omavastuu vai ei. Työnantajan on maksettava mainittu korvaus viipymättä sen jälkeen, kun vakuutuslaitos on päätöksellään katsonut tapaturman tämän lain mukaan korvattavaksi.

Jos työnantaja jättää suorittamatta 1 momentissa tarkoitetun korvauksen tai jos syntyy erimielisyyttä korvauksen suuruudesta, vakuutuslaitos, jossa työntekijä on vakuutettu työtapaturman varalta, on velvollinen suorittamaan lain mukaisesti mainitun korvauksen. Vakuutuslaitoksella on oikeus periä työnantajalta näin suorittamansa korvaus.

29 a §

Sen lisäksi, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään Vakuutusvalvontaviraston oikeudesta kieltää vakuutusyhtiön sulautuminen, jakautuminen, kotipaikan siirto ja vakuutuskannan luovutus, Vakuutusvalvontavirasto ei saa antaa suostumusta tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavan suomalaisen vakuutusyhtiön sulautumiseen, jakautumiseen tai kotipaikan siirtoon eikä tämän lain mukaisen vakuutuskannan luovutukseen, jos tällainen toimenpide olennaisesti heikentää vakuutettujen turvaa taikka vaarantaa tämän lain mukaisen vakuutusjärjestelmän toimintaedellytykset tai kyvyn suoriutua velvoitteistaan. Antaessaan suostumuksen Vakuutusvalvontavirasto voi liittää suostumukseen edellä mainittujen edellytysten täyttymistä turvaavia ehtoja.

Vakuutusvalvontaviraston on ennen 1 momentissa tarkoitetun asian ratkaisua pyydetävä tarvittaessa työnantajien, työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpien keskusjärjestöjen lausunto toimenpiteen vaikutuksesta tämän lain mukaisen vakuutusjärjestelmän toimeenpanon yleisiin edellytyksiin.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, koskee soveltuvien osin myös ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 64—66 §:ssä tarkoitettua suostumuksen edellytyksiä.

35 §

Vakuutusmaksun laskuperusteet on laadittava siten, että vakuutusmaksut ovat kohtuullisessa suhteessa vakuutuksista aiheutuviin kustannuksiin ottaen huomioon vakuutetun työn tapaturma- ja ammattitautiriski. Jos vakuutusmaksu tai vakuutuksen perusteella

maksettavien korvausten määrä on siihen riittävän suuri, tulee myös vakuutuksenottajan oma vahinkotilasto ottaa huomioon vakuutusmaksua määrättäessä (*erikoistariffoitava vakuutus*). Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia määräyksiä riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta vakuutusmaksun määräytymisessä.

35 b §

Vakuutusmaksun perusteena olevaan palkkasummaan luettavia työansioita ovat palkka, tulospalkkio tai muu vastike, joka on maksettu tai sovittu maksettavaksi korvauksena työstä. Tällainen vastike katsotaan työansioksi myös silloin, kun sen maksaa työntekijälle työnantajan sijasta konkurssipesä, palkkaturvalaissa (866/1998) tarkoitettu palkkaturvasta huolehtiva viranomais tai muu maksaja (*sijaismaksaja*). Työansioon luetaan myös työstä maksettava vastike, joka on sovittu osaksi tai kokonaan hyvitetäväksi:

1) yleisöltä saatavilla palvelu- tai lahjarahjoilla, jotka otetaan huomioon samansuuruisina kuin ne olivat viimeksi toimitetussa verotuksessa, jos muuta luotettavaa selvitystä niiden määrästä ei esitetä;

2) vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitettua sairauskassan maksamalla päivärahaa, jota työntekijä saa laissa säädetyn tai työehtotai muussa sopimuksessa sovitun palkan sijasta; taikka

3) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaisella yksityisen hoidon tuella tai vastaavalla muulla valtion tai kunnan maksamalla tuella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vastikkeena työstä ei pidetä muun muassa:

- 1) työnantajalta saatua henkilökuntaetua;
- 2) korkoetua työsuhteen perusteella saadusta lainasta;

3) etua työsuhteeseen perustuvasta oikeudesta merkitä yhteisön osakkeita tai osuuksia käypää hintaa alempaan hintaan, jos etu on henkilöstön enemmistön käytettävissä;

4) tuloverolain (1535/1992) 66 §:ssä tarkoitettua työsuhteeseen käyttämisestä syntyvää etua tai sellaista työsuhteeseen perus-

tuva suoritusta, joka määräytyy yhtiön osakkeen arvon muutoksen perusteella;

5) palkkiota, joka annetaan työnantajayhtiön tai sen kanssa samaan konserniin tai muuhun vastaavaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvan yhtiön viranomaisen valvonnan alaisessa arvopaperipörssissä noteerattuina osakkeina, sijoitustalletuksena tai muulla vastaavalla tavalla, taikka osakkeiden sijasta osin tai kokonaan rahana, edellyttäen, että tällaisen palkkiona saatavan edun arvo riippuu kyseisten osakkeiden arvon kehityksestä palkkion lupaamisen jälkeisenä, vähintään vuoden mittaisena aikana;

6) työmatkasta saatua päivärahaa tai muuta kustannusten korvausta;

7) työsopimuslain (55/2001) 2 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua odotusajan palkkaa;

8) työsopimuksen päättämisestä maksettavaa korvausta tai muuta vahingonkorvausta;

9) henkilöstörahasolaisissa (814/1989) tarkoitettuja voittopalkkioeria, jotka on siirretty henkilöstörahasoloon tai nostettu käteisenä tai henkilöstörahasolosta nostettua rahasto-osuutta;

10) eria, jotka maksetaan työntekijälle yhtiökokouksen päätöksen perusteella voitonjakona tai käteisenä voittopalkkiona edellyttäen, että käteinen voittopalkkio maksetaan koko henkilöstölle eikä sillä pyritä korvaamaan työehtosopimuksen tai työsopimuksen edellyttämää palkkausjärjestelmää, että käteisen voittopalkkion määräytymisperusteet ovat henkilöstörahasolain 2 §:n 2 momentin mukaiset ja että yhtiön vapaan pääoman määrä on suurempi kuin yhtiökokouksessa päätettävän käteisen voittopalkkion ja osakkeenomistajille maksettavien osinkojen yhteismäärä; eikä

11) yhtiön osakkaan nostamaa voitto-osuutta tai osinkoa.

Edellä 2 momentin 10 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa edellytetään lisäksi, että voittopalkkion maksamisesta ei ole tehty työnantajaa velvoittavaa sopimusta, että omistajat tekevät sitovan päätöksen käteisen voittopalkkion maksamisesta yhtiökokouksessa tilikauden päätyttyä ja että voittopalkkiot maksetaan tämän jälkeen. Lisäksi edellyksenä on, että asia käsitellään yhteistoi-

minnasta yrityksissä annetun lain (725/1978) mukaisella tai muulla vastaavalla tavalla.

Vakuutusmaksun perusteena olevaan palkkasummaan luettavista työansioista annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Kun työntekijä lähetetään Suomesta ulkomaille työskentelemään tai kun hänet otetaan ulkomailta palvelukseen siten, että hän kuuluu tämän lain soveltamisalaan, työansiona on 1 ja 2 momentista poiketen pidettävä sitä palkkaa, jota vastaavasta työstä Suomessa olisi maksettava. Jos vastaavaa työtä ei Suomessa ole, työansiona pidetään sitä palkkaa, jonka muutoin voidaan katsoa vastaavan mainittua työtä.

38 §

Työnantajan on suoritettava tämän lain mukaiselle viivästyneelle vakuutusmaksulle ja 36 §:n mukaiselle maksulle viivästymisajalta vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa säädetyn korkokannan mukaan. Ulosottoimin perittävää vakuutusmaksua korotetaan kertakaikkisesti 10 prosenttia. Vakuutuslaitos voi kuitenkin korotuksen sijasta jättäessään vakuutusmaksun ulosotettavaksi periä saatavalleen edellä mainittua viivästyskorkoa.

Vakuutuslaitos ei saa määrätä työnantajan maksettavaksi vakuutusmaksua sen jälkeen, kun viisi vuotta on kulunut vakuutuskauden tasoitusvakuutusmaksun erääntymispäivästä. Tämän lain mukaisesti määrätty työnantajan vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta 1 momentin mukaan perittävä viivästyskorko ja vakuutusmaksun korotus saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään. Samalla tavalla täytäntöönpanokelpoisia ovat 10 §:n 2 momentin sekä 11 ja 36 §:n mukaisesti työnantajan maksettaviksi määrättyt suoritukset.

Vakuutuslaitos ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitto eivät saa määrätä työnantajan tai vakuutuslaitoksen maksettavaksi 10 §:n 2 momenttiin, 11 §:ään, 12 §:n 2 momenttiin, 38 b ja 38 c §:ään tai 41 b §:n 6 momenttiin perustuvaa tai muuta näihin rinnastettavaa tämän lain mukaista maksua tai suoritusta sen

jälkeen, kun kymmenen vuotta on kulunut siitä, kun vakuutuslaitos tai Tapaturmavakuutuslaitosten liitto sai tietoonsa maksu- tai suoritusvelvollisuuden perusteen. Jollei muualla tässä laissa toisin säädetä, tällainen maksu tai suoritus on perittävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty.

41 f §

Vakuutuslaitoksen on säilytettävä tämän lain mukaisen vakuutusturvan järjestämiseen ja korvausasiaan liittyvät asiakirjat siten kuin arkistolaisissa (831/1994) säädetään. Jos arkistolaitos ei ole määrännyt asiakirjoja säilytettäväksi pysyvästi, vakuutuslaitoksen on säilytettävä asiakirjat ja tiedot seuraavasti:

1) vakuutushakemus, vakuutuskirja, vakuutuksen irtisanomisilmoitus ja muut niihin rinnastettavat vakuutuksen alkamista, voimassaoloa ja päättymistä koskevat asiakirjat ja tiedot, tapaturmailmoitus, vahingoittuneen terveydentilaa, avuntarvetta, työ- ja toimintakykyä, kuntouttamista ja kuolemaa koskevat terveydenhuollon ammattihenkilön ja muun tahon antamat lausunnot, todistukset, kannanotot ja tutkimustulokset, vahingoittuneen ja hänen edunsaajansa tulotiedot, vakuuttamista ja korvausta koskevat vakuutuslaitoksen päätökset sekä muut edellä mainittuihin rinnastettavat tapaturman sattumisolosuhteita, korvattavuutta, korvausta ja sen lakkaamista koskevat asiakirjat ja tiedot vähintään 100 vuoden ajan;

2) tämän lain mukaista muutoksenhakua asiaa koskevat asiakirjat vähintään 50 vuoden ajan, jollei niitä ole 1 kohdan mukaan säilytettävä sitä pidemmän ajan;

3) asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat vakuutuksenottajan yritystoiminnan omistussuhteita, 57 §:n mukaisen vakuutuksen vuosityöansioon vaikuttavia vakuutuksenottajan tuloja, vakuutusmaksun määräämiseen tarvittavia vakuutuksenottajan työntekijöiden palkkoja, työnantajan vahinkotilastoja ja muita vakuutusmaksun määräytymisen perusteita, vakuutusmaksun perintää, korvauksen maksamiskieltoa sekä vakuutuslaitoksen takautumisoikeutta vähintään 10 vuoden ajan;

4) muut tämän lain mukaista toimeenpanoa koskevat asiakirjat vähintään kuuden vuoden ajan.

Tämän lain mukaista korvausta koskevan asiakirjan ja tiedon säilytysaika alkaa siitä, kun tapaturmailmoitus on saapunut vakuutuslaitokselle tai kun asia on muulla tavoin tullut vakuutuslaitoksessa vireille. Tämän lain mukaiseen vakuuttamiseen liittyvän asiakirjan ja tiedon säilytysaika alkaa siitä, kun asiakirja tai tieto saapui vakuutuslaitokselle.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää sellaisesta asiakirjojen ja tietojen tallennusmenetelmästä, jolla luotettavasti säilytetään asiakirjojen ja tietojen asiasisältö. Tällä tavoin tallennettuina niiden katsotaan vastaavan alkuperäisiä, jollei muuta näytetä.

53 h §

Mitä tässä luvussa säädetään vakuutuslaitoksen päätöksestä, koskee soveltuvin osin Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tämän lain nojalla antamaa päätöstä. Vakuutuslaitos ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla 41 b §:n 1—5 momentin nojalla annettuun Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tai muutoksenhakuelimen päätökseen.

60 §

Tämän lain 10 §:n 2 momentissa, 11 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa, 28 §:n 6 momentissa, 35 a §:ssä, 53 §:n 5 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädettyt rahamäärät tarkistetaan kalenterivuositain työntekijäin eläkelain 7 b §:ssä tarkoitetulla palkkakertoimella sekä 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 2—4 momentissa ja 20 a §:n 2—4 momentissa säädettyt rahamäärät tarkistetaan kalenterivuositain työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitetulla työeläkeindeksillä. Tarkistetut rahamäärät pyöristetään siten, että 20 §:n 2—4 momentissa, 20 a §:n 2—4 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädettyt rahamäärät pyöristetään lähimmäksi sentiksi, 10 §:n 2 momentissa, 12 §:n 1 momentissa ja 35 a §:ssä säädettyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi euroksi sekä 11 §:ssä, 16 §:n 3 momentissa, 28 §:n 6 momentissa ja 53 §:n 5 momentissa säädettyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi kymmeneksi euroksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam- momentissa ja 12 §:n 1 momentissa säädetyt
mikuuta 2006. rahamäärät vastaavat vuoden 2004 indeksi-
Tätä lakia sovellettaessa sen 10 §:n 2 tasoa

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1235

Valtioneuvoston asetus
valtioneuvoston ohjesäännön muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtioneuvoston kanslian esittelystä, *muutetaan* 3 päivänä huhtikuuta 2003 annetun valtioneuvoston ohjesäännön (262/2003) 12 § ja 25 §:n 1 ja 3 momentti.

12 §

Valtioneuvoston kanslian toimiala

Valtioneuvoston kanslian toimialaan kuuluvat:

- 1) pääministerin avustaminen valtioneuvoston yleisessä johtamisessa sekä hallituksen ja eduskunnan työn yhteensovittamisessa;
- 2) Euroopan unionissa päätettävien asioiden valmistelun ja käsittelyn yhteensovittaminen sekä Euroopan unionin kehittämisen kannalta keskeiset horisontaaliset ja institutionaaliset asiat;
- 3) valtioneuvoston viestintä ja valtionhallinnon viestinnän yhteensovittaminen;
- 4) valtioneuvoston yleisten toimintaedellytysten ja palvelujen järjestäminen.

25 §

Ulko- ja turvallisuuspoliittinen ministerivaliokunta

Ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan puheenjohtajana on pääministeri sekä muina jäseninä ulkoasiainministeri, puolustusministeri, sisäasiainministeri ja enintään kolme muuta valtioneuvoston määräämää ministeriä. Jos ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään on määrätty ministeri, hänkin on valiokunnan jäsen.

Valiokunnan on valmistelevasti käsiteltävä tärkeät ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja muita Suomen suhteita ulkovaltoihin koskevat asiat, näihin liittyvät tärkeät sisäisen turvallisuuden asiat sekä tärkeät kokonaismaanpuolustusta koskevat asiat. Valiokunta käsittelee myös sen tehtävien alaan kuuluvien asioiden yhteensovittamista koskevat kysymykset.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Pääministeri *Matti Vanhanen*

Alivaltiosihteeri Heikki Aaltonen

N:o 1236

Valtioneuvoston asetus**ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 48 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

lisätään ajoneuvojen rekisteröinnistä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1598/1995) 48 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 1242/1999, uusi 5 momentti seuraavasti:

48 §

Siirtolupa

saa käyttää liikenteessä siirtoluvan nojalla. Tässä momentissa tarkoitettua siirtolupaa myönnettäessä rekisteriin ei merkitä tietoa ajoreitistä.

5. Jos tullilaitos on myöntänyt autoverolain muuttamisesta annetun lain (1126/2005) 35 a §:ssä tarkoitetun luvan käyttää ajoneuvoa liikenteessä veroja suorittamatta, tullilaitos voi 3 momentista poiketen antaa enintään mainitussa 35 a §:ssä tarkoitetuksi kolmen kuukauden ajaksi siirtoluvan, joka 1 momentissa tarkoitettujen rajoitusten estämättä oikeuttaa ajoneuvon käyttämiseen liikenteessä. Jos mainitussa 35 a §:ssä tarkoitettun luvan voimassaolo päättyy sen vuoksi, että luvan ehtoja ei täydetä, päättyy samalla oikeus käyttää ajoneuvoa liikenteessä siirtoluvan nojalla. Jos ajoneuvon rekisteröintikatsastuksessa todetaan, että ajoneuvo voi aiheuttaa välitöntä vaaraa liikenneturvallisuudelle tai merkittävää haittaa ympäristölle, ajoneuvoa ei

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Jos tullilaitos on ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1334/2004) 48 §:n 5 momentin nojalla antanut siirtoluvan, jossa ajoneuvon käyttöoikeus on rajoitettu kolmea kuukautta lyhyemmäksi ja käyttövuosi on koskenut vain vuotta 2005, siirtoluvalla saa käyttää ajoneuvoa liikenteessä ilman erillistä siirtoluvan voimassaoloajan pidennystä myös vuonna 2006 kuitenkin yhteensä enintään kolmen kuukauden ajan. Edellytyksenä ajoneuvon käytölle on, että ajoneuvoa varten on voimassa oleva liikennevakuutus.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Leena Luhtanen*

Apulaisosastopäällikkö Reino Lampinen

N:o 1237

Valtioneuvoston asetus**sosiaali- ja terveydenhuollon vuoden 2006 voimavaroista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon vuoden 2006 voimavaroista 16 päivänä syyskuuta 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (754/2005) 1, 2, 4, 5 ja 7 § seuraavasti:

1 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannusten valtionosuuden laskennan perusteena olevat laskennalliset kustannukset ovat arviolta 12 028 miljoonaa euroa.

2 §

Kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannusten valtionosuutta laskettaessa ovat sosiaalihuollon ja terveydenhuollon ikäryhmittäiset laskennalliset kustannukset kunnan asukasta kohti seuraavat:

	sosiaali- huolto €	terveyden- huolto €
0–6-vuotiaat	4 719,40	581,26
7–64-vuotiaat	223,44	661,89
65–74-vuotiaat	621,25	1 566,63
75–84-vuotiaat	3 776,58	3 021,55
85 vuotta täyttäneet	10 545,74	5 245,63

4 §

Vaikeavammaisten henkilöiden palveluiden tarpeen mukaan määräytyvät laskennalliset kustannukset kunnan asukasta kohden ovat 11,52 euroa.

5 §

Lastensuojelun tarpeen mukaan määräytyvät laskennalliset kustannukset kunnan asukasta kohden ovat 32,53 euroa.

7 §

Kunnan omarahoitusosuus on 1 539,35 euroa kunnan asukasta kohden.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Kansliapäällikkö Markku Lehto

N:o 1238

Valtioneuvoston asetus**sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuden laskennassa käytettävistä syrjäisyyskertoimista**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 16 §:n, sellaisena kuin se on laissa 1069/2005, nojalla:

1 §

Syrjäisyyskertoimet

Seuraavien kuntien syrjäisyyskerroin on 1,05:

Halsua, Haukivuori, Heinävesi, Joutsa, Juuka, Kannonkoski, Karstula, Keitele, Kesälahti, Kuhmoinen, Kuivaniemi, Kustavi, Kuusamo, Kyyjärvi, Kärämäki, Lestijärvi, Lieksa, Merikarvia, Nurmes, Perho, Pihtipudas, Piippola, Pulkki, Puumala, Pyhäjärvi, Rantsila, Reisjärvi, Ristijärvi, Savonranta, Tervola, Utajärvi, Valtimo, Vesanto, Viitasaari, Virolahti ja Vuolijoki.

Seuraavien kuntien syrjäisyyskerroin on 1,08:

Hyrnsalmi, Ilomantsi, Kemijärvi, Kestilä, Kinnula, Kivijärvi, Kuhmo, Posio, Pudasjärvi, Pyhäntä, Rautavaara, Sodankylä, Suomussalmi, Vaala ja Ylitornio.

Seuraavien kuntien syrjäisyyskerroin on 1,10:

Hailuoto, Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo ja Velkua.

Seuraavien kuntien syrjäisyyskerroin on 1,17:

Enontekiö, Inari, Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Puolanka, Ranua, Salla, Savukoski, Taivalkoski ja Utsjoki.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu valtioneuvoston päätös sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuden laskennassa käytettävistä syrjäisyyskertoimista (1364/1996).

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Hallitusneuvos Lauri Pelkonen

N:o 1239

Valtioneuvoston asetus**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 8 päivänä joulukuuta 1978 annetun asetuksen (940/1978) 6—8 a §, sellaisina kuin ne ovat, 6—8 § asetuksessa 176/1997 ja 8 a § asetuksessa 1050/1981 ja mainitussa asetuksessa 176/1997, sekä

muutetaan 1 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1341/2001 ja väliaikaisesti asetuksessa 1418/2004, seuraavasti:

1 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on:

- 1) yksityisellä työnantajalla:
 - a) I maksuluokassa 2,958 prosenttia;
 - b) II maksuluokassa 5,158 prosenttia;
 - c) III maksuluokassa 6,058 prosenttia;
- 2) muilla työnantajilla 4,008 prosenttia.

Yksityisen työnantajan maksuluokka määräytyy kalenterivuotta toiseksi edeltävältä verovuodelta toimitettua verotusta varten annetussa veroilmoituksessa ilmoitettujen kulu- van käyttöomaisuuden hankintamenosta tehtyjen säännönmukaisten poistojen ja samana verovuonna sosiaaliturvamaksun perusteena olleiden palkkojen perusteella. Maksuluokka määräytyy edellä mainittujen palkkojen ja poistojen määrien perustella myös silloin, kun työnantaja on verovuonna ollut vapautettu suorittamasta työnantajan sosiaaliturvamaksua. Jos kyseiseltä verovuodelta ei ole toimitettu verotusta, käytetään sitä edeltävältä verovuodelta toimitetun verotuksen tietoja.

Työnantajan sosiaaliturvamaksun II maksuluokkaan kuuluu liiketoimintaa harjoittava

yksityinen työnantaja, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, sekä tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia maksetuista palkoista. Liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja ja elinkeinoyhtymä kuuluvat III maksuluokkaan, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla yli 30 prosenttia maksetuista palkoista. Muut yksityiset työnantajat kuuluvat I maksuluokkaan.

Mitä 1—3 momentissa säädetään yksityisestä työnantajasta, koskee vastaavasti sel- laista valtion liikelaitosta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1185/2002).

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 2006 maksettavan palkan perusteella suoritettavaan työnantajan sosiaaliturvamaksuun.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1240

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kustannuksiin valtion varoista suoritettava määrärahasta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta 24 päivänä helmikuuta 1978 annetun lain (159/1978) 3 a §:n 2 ja 4 momentin sekä 3 b §:n 1 ja 3 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 1350/2004 seuraavasti:

1 §

Määräraha työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kustannuksiin

Työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain (159/1978) 3 a §:n 2 momentissa tarkoitetun korvauksen määrä työterveyshuollon erikoislääkäriin tutkintoa kohden on 63 860 euroa.

2 §

Määrärahan kohdentaminen yliopistoille

Työterveyslaitos voi maksaa lain 3 a §:n 1 momentin nojalla saamastaan määrärahasta lain 3 a §:n 4 momentin mukaista korvausta Helsingin, Kuopion, Oulun, Tampereen ja Turun yliopistolle niiden antamasta työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksesta siten, että työterveyshuollon kliinisen opettajan viran palkkauskustannuksiin ja muihin eri-

koislääkärikoulutuksesta aiheutuviin kustannuksiin maksetaan kullekin yliopistolle enintään 73 000 euroa. Työterveyslaitos maksaa korvauksen saatuaan yliopistoilta kirjallisen esityksen viroista aiheutuvista palkkauskustannuksista ja muista erikoislääkärikoulutuksesta aiheutuvista kustannuksista.

Työterveyslaitos voi lisäksi maksaa 1 momentissa tarkoitetusta määrärahasta korvausta momentissa mainituille yliopistoille Helsingin yliopiston koordinoimasta yliopistojen yhteisestä virtuaaliyliopistosta aiheutuviin kustannuksiin yhteensä 100 000 euroa käytettäväksi työterveyshuollon erikoislääkärikoulutukseen sekä tämän koulutuksen kehittämiseen ja valtakunnalliseen koordinointiin. Työterveyslaitos maksaa korvauksen yliopistoille saatuaan Helsingin yliopistolta kirjallisen esityksen työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kehittämiseen liittyvästä virtuaaliyliopistohankkeesta ja sen toteuttamisesta aiheutuvista kustannuksista.

Jos 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa esityksissä annetut tiedot muuttuvat, yliopiston on välittömästi ilmoitettava asiasta työterveyslaitokselle.

3 §

Määrärahan kohdentaminen työterveyslaitokselle

Työterveyslaitos voi käyttää lain 3 a §:n 1 momentin nojalla saamastaan määrärahasta lain 3 a §:n 4 momentin mukaisesti enintään 834 200 euroa niihin työterveyslaitoksen itse antaman työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

1) yhden työterveyshuollon erikoislääkärikoulutusta antavan erikoislääkärin toimen palkkaus- ja muista kustannuksista;

2) kahdeksan työterveyshuollon erikoislääkärin erikoistumistoimen palkkaus- ja muista kustannuksista; sekä

3) työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen seurantaan ja kehittämiseen liittyvien atk-ohjelmien laatimisesta ja ylläpidosta sekä työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen yhteensovittamisesta ja hallinnoinnista.

Työterveyslaitos ei voi käyttää 1 momentissa tarkoitettua määrärahaa niihin kustannuksiin, joihin se saa lain 3 §:n 1 momentin mukaista valtionosuutta.

4 §

Määrärahan kohdentaminen yksityisille terveyspalvelujen tuottajille ja työnantajan ylläpitämille terveysasemille

Työterveyslaitos voi hakemuksesta maksaa lain 3 a §:n 1 momentin nojalla saamastaan määrärahasta 3 a §:n 4 momentin mukaista korvausta yksityisille terveyspalveluiden tuottajille ja työnantajan ylläpitämille työterveysasemille enintään 850 euroa yliopiston hyväksymän koulutusohjelman mukaista koulutuskaukua ja kutakin koulutuksessa ollutta lääkäriä kohden siten, että koulutuskausiensa yhteenlaskettu lukumäärä on enintään 1 648.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu korvaus on jaettava kutakin koulutuksessa ollutta lääkäriä ja koulutuskaukua kohti seuraavasti:

1) työterveyshuoltoon erikoistuvan lääkärin ohjaukseen 306 euroa;

2) teoreettisen kurssimuotoisen koulutuksen järjestämiseen ja kehittämiseen 100 euroa; sekä

3) yliopiston hyväksymään muuhun työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen järjestämiseen ja 1 kohdassa tarkoitettuun ohjaukseen maksettaviin pakollisiin palkkasivukustannuksiin yhteensä 444 euroa.

5 §

Yksityisille terveyspalvelujen tuottajille ja työnantajan ylläpitämille terveysasemille suoritettavien korvausten hakemusmenettely

Työterveyshuollon erikoislääkärikoulutusta antavien yksityisten terveyspalvelujen tuottajien ja työnantajan ylläpitämien terveysasemien on haettava työterveyslaitokselta 4 §:ssä tarkoitettua korvausta kirjallisesti aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua kulloisenkin puolivuotisjakson alkamisesta ja viimeistään puolivuotisjakson päättyessä.

Hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on, että yliopisto ja koulutuspaikka ovat tehneet koulutettavien lääkäreiden toimimisesta koulutuspaikassa kirjallisen koulutuspaikkasopimuksen.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu koulutuspaikkasopimuksessa on ainakin:

1) mainittava koulutettavien lääkäreiden määrä;

2) nimettävä yksi tai useampi yliopiston hyväksymä kouluttaja siten, että kouluttajan tulee olla työterveyshuollon erikoislääkäri ja että yhden kouluttajan ohjattavana voi olla enintään kolme lääkäriä kerrallaan kalenterikuukautta kohti; sekä

3) sisällettävä kouluttajan sitoumus antaa henkilökohtaista ohjausta koulutettavalle lääkärille kaksi tuntia viikossa yliopiston hyväksymän koulutusohjelman mukaisesti.

Hakemukseen on liitettävä jäljennös 2 momentissa tarkoitettu koulutuspaikkasopimuksesta. Jos hakemuksessa annetut tiedot muuttuvat, yksityisen terveyspalvelujen tuottajan ja työnantajan ylläpitämän terveysaseman on ilmoitettava asiasta välittömästi työterveyslaitokselle.

6 §

Määrärahan käyttöön liittyvien selvitysten antaminen

Yliopistojen sekä yksityisten terveyspalvelujen tuottajien ja työnantajan ylläpitämien terveysasemien tulee antaa työterveyslaitokselle vuotta 2006 koskeva lain 3 b §:n 3 momentissa tarkoitettu selvitys seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä kirjallisesti.

Työterveyslaitoksen tulee antaa sosiaali- ja

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2005

terveysministeriölle vuotta 2006 koskevat lain 3 b §:n 3 momentissa tarkoitettut selvitykset ja yhteenveto seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä kirjallisina.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2006.

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Lääkintöneuvos Matti E. Lamberg

N:o 1241

**Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
lääkkeiden hintalautakunnan maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994 ja viranomaisen toiminnan julkisuudesta 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun lain (621/1999) 34 §:n, sellaisena kuin se on laissa 495/2005, nojalla:

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

1 §

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita ovat sairausvakuutuslain (1224/2004) 6 luvun 2 §:ssä tarkoitetun lääkevalmisteen peruskorvattavaksi hyväksymisen ja korvauserusteeksi hyväksyttävän kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamista koskevan hakemuksen käsittely sekä vahvistetun tukkuhinnan korottamista koskevan hakemuksen käsittely ja muut suoritteet, joista hakijalta peritään seuraavat kiinteät maksut:

- 1) lääkevalmisteelta, kun kyseessä on uusi vaikuttava lääkeaine, uusi lääkeaineyhdistelmä, uusi lääkemuo-to uudessa käyttöaiheessa tai lääkevalmisteen rajoitettu peruskorvattavuus, ensimmäinen vahvuus tai lääkemuo-to 4 500 €
seuraavat vahvuudet tai
lääkemuodot 850 €
- 2) uusi lääkemuo-to, uusi vahvuus 850 €
- 3) rinnakkaisvalmiste sekä lääkevalmiste rinnakkaistuonnissa, ensimmäinen vahvuus tai lääkemuo-to 1 000 €
seuraavat vahvuudet tai
lääkemuodot 850 €
- 4) uusi perusvoide ja kliininen ravintovalmiste valmisteelta 1 500 €

- 5) lääkevalmisteen korvattavuuden laajentaminen, laaja käsittely 4 500 €
- 6) lääkevalmisteen korvattavuuden laajentaminen, suppea käsittely 2 000 €
- 7) määräaikaaisesti vahvistetun tukkuhinnan ja peruskorvattavuuden uusintahakemus lääkevalmisteelta silloin, kun edellinen tukkuhintapäätös on ollut voimassa alle 5 vuotta, ensimmäinen vahvuus tai
lääkemuo-to 2 000 €
seuraavat vahvuudet tai
lääkemuodot 850 €
- 8) määräaikaaisesti vahvistetun tukkuhinnan ja peruskorvattavuuden uusintahakemus silloin, kun lääkevalmisteen edellinen tukkuhintapäätös on ollut voimassa 5 vuotta, ensimmäinen vahvuus tai lääkemuo-to ... 1 000 €
seuraavat vahvuudet tai
lääkemuodot 850 €
- 9) määräaikaaisesti vahvistetun rinnakkaisvalmisteen ja rinnakkaistuontivalmisteen peruskorvattavuuden ja tukkuhinnan uusintahakemus, ensimmäinen vahvuus tai
lääkemuo-to 1 000 €
seuraavat vahvuudet tai
lääkemuodot 850 €
- 10) määräaikaaisesti vahvistetun perusvoiteen ja kliinisen ravintovalmisteen tukkuhinnan ja peruskorvattavuuden uusintahakemus valmisteelta 850 €

- 11) korvausjärjestelmään hyväksytyn lääkevalmisteen/perusvoiteen/kliinisen ravintovalmisteen uusi pakkauskooko tai pakkausmuoto hakemukselta 300 €
- 12) korvausjärjestelmään hyväksytyn lääkevalmisteen/perusvoiteen/kliinisen ravintovalmisteen vahvistetun tukkuhinnan korottamista koskevan hakemuksen käsittely, ensimmäinen vahvuus tai lääkekuoto . 1 500 € seuraavat vahvuudet tai lääkekuodot 850 €
- 13) lääkelain 21 f §:ssä tarkoitettu, erityisluvalla toimitettava lääkevalmiste, kun kysymyksessä on
- a) valmistajan tai maahantuojan uusi hakemus 500 €
- b) edellä mainitun hakijan uusintahakemus 200 €
- c) potilaskohtainen hakemus 30 €
- 14) hakemus vahvistetun tukkuhinnan siirtämisestä uudelle kauppanimelle/myyntilupa-numerolle100 €
- 15) korvausjärjestelmään hyväksytyn lääkevalmisteen kohtuullisen tukkuhinnan irtisanominen korvausjärjestelmästä100 €

2 §

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita ovat sairausvakuutuslain (1224/2004) 6 luvun 5 §:ssä tarkoitettujen lääkevalmisteen erityiskorvattavuutta ja vahvistetun tukkuhinnan kohtuullisuutta koskevan hakemuksen käsittely, joista hakijalta peritään seuraavat kiinteät maksut:

- 1) lääkevalmisteelta, kun kyseessä on uusi vaikuttava lääkeaine, uusi lääkeaineyhdistelmä, uusi lääkekuoto uudessa käyttöaiheessa tai lääkevalmisteen rajoitettu erityiskorvattavuus, ensimmäinen vahvuus tai lääkekuoto 4 300 € seuraavat vahvuudet tai lääkekuodot 800 €
- 2) uusi lääkekuoto, uusi vahvuus . 800 €
- 3) rinnakkaisvalmiste tai lääkevalmiste rinnakkaistuonnissa, ensimmäinen vahvuus tai lääkekuoto 850 € seuraavat vahvuudet tai lääkekuodot 800 €
- 4) uusi kliininen ravintovalmiste 1 500 €
- 5) lääkevalmisteen korvattavuuden laajentaminen, laaja käsittely 4 300 €

- 6) lääkevalmisteen korvattavuuden laajentaminen, suppea käsittely 2 000 €
- 7) määräaikaisesti vahvistetun erityiskorvattavan lääkevalmisteen uusintahakemus silloin, kun edellinen erityiskorvauspäätös on ollut voimassa alle 5 vuotta, ensimmäinen vahvuus tai lääkekuoto 2 000 € seuraavat vahvuudet tai lääkekuodot 800 €
- 8) määräaikaisesti vahvistetun erityiskorvattavan lääkevalmisteen uusintahakemus silloin, kun edellinen erityiskorvattavuuspäätös on ollut voimassa 5 vuotta, ensimmäinen vahvuus tai lääkekuoto 850 € seuraavat vahvuudet tai lääkekuodot 800 €
- 9) määräaikaisesti vahvistetun erityiskorvattavan rinnakkaisvalmisteen ja rinnakkaistuontivalmisteen uusintahakemus, ensimmäinen vahvuus tai lääkekuoto..... 850 € seuraavat vahvuudet tai lääkekuodot 800 €
- 10) määräaikaisesti vahvistetun erityiskorvattavan kliinisen ravintovalmisteen uusintahakemus 850 €
- 11) erityiskorvausjärjestelmään hyväksytyn lääkevalmisteen tai kliinisen ravintovalmisteen uusi pakkauskooko tai pakkausmuoto hakemukselta 300 €
- 12) lääkelain 21 f §:ssä tarkoitettujen, erityisluvalla toimitettavan lääkevalmisteen erityiskorvattavuushakemus, kun kysymyksessä on
- a) valmistajan tai maahantuojan uusi hakemus 500 €
- b) edellä mainitun hakijan määräaikaisen erityiskorvattavuuden uusintahakemus 200 €

3 §

Edellä mainitut 1 §:n ja 2 §:n mukaiset maksut peritään myös silloin, kun siinä tarkoitettuun hakemukseen annetaan kielteinen päätös.

Muut maksulliset suoritteet

4 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja suoritteita, jotka lääkkeiden hintalautakunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat sellaiset lausunnot ja palvelut, jotka eivät välittömästi liity hinnanvahvistushakemuksen käsittelyyn tai kuulemismenettelyyn.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1241

Viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tiedon esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää lääkkeiden hintalautakunta ottaen huomioon, mitä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

Vapautus maksusta

5 §

Käsittelymaksu voidaan jättää perimättä, jos lääkevalmisteen/kliinisen ravintovalmis-

teen/perusvoiteen menekki on vähäistä, mutta näitä valmisteita on pidettävä hoidon kannalta välttämättöminä.

Voimaantulo

6 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2006. Tällä asetuksella kumotaan 26 päivänä maaliskuuta 2004 annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus lääkkeiden hintalautakunnan maksullisista suoritteista (208/2004).

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Erikoissuunnittelija Susanna Grimm-Vikman